

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **T. D.**, narozený „X“,
zastoupený opatrovníkem **P. D.**, narozeným „X“,
oba bytem „X“,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2020, č. j. MPSV-2020/215126-916,

takto:

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2020, č. j. MPSV-2020/215126- 916, se pro vadu řízení **zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 2. 11. 2020, č. j. MPSV-2020/215126-916, (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Litvínov, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 10. 2019, č. j. 418336/19/MO, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo (dále též jen „příspěvek“),

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

neboť jeho stav nebyl žalovaným vyhodnocen jako zdravotní postižení ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen „ZoPDOSZP“).

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že jeho zdravotní stav je trvale a dlouhodobě nepříznivý, je neměnný a s věkem se může zhoršovat a prohlubovat i jeho mentální retardace, která mu byla nově diagnostikována v těžkém stádiu (při psychologickém vyšetření ze dne 19. 11. 2020), a tudíž již splňuje nárok na přiznání příspěvku. Žalobce sice nemůže řídit motorové vozidlo, neboť je omezen ve svéprávnosti, avšak je schopen být motorovým vozidlem převážen. Právě a pouze ohledně tohoto posouzení správní orgán prvního stupně, když sice správně na základě posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most (dále jen „posudek OSSZ“) uvedl, že žalobce je osobou, která má těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 ZoPDOSZP, ale následně nesprávně použil kontraindikaci, která vyloučila přiznání příspěvku, když dospěl k závěru, že se u žalobce současně jedná o zdravotní stav způsobující nemožnost užívání motorového vozidla, tedy že je třeba aplikovat písm. a) části II. přílohy k ZoPDOSZP. Tato nesprávnost byla důvodem pro podání opravného prostředku proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
3. Žalovaný se však v odvolacím řízení, na základě závěrů uvedených v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „posudek posudkové komise“ a „posudková komise“), neztotožnil se závěry o zdravotním stavu, uvedenými v posudku OSSZ, když konstatoval, že u žalobce nejde o osobu se zdravotním postižením dle § 9 odst. 2 a 4 ZoPDOSZP. Posudková komise opírala své závěry o neúplné znění zákona, když uvedla, že nárok na příspěvek má dle části I. bodu 5. písm. b) přílohy k ZoPDOSZP pouze osoba s těžkou nebo hlubokou mentální retardací. Toto ustanovení přitom připouští pro přiznání příspěvku i stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Posudková komise při jednání nevysvětlila, co se rozumí stavem na rozhraní těžké mentální retardace. Navíc, přes výslovný požadavek žalobce, posudková komise neprošetřovala a nezjišťovala aktuální stav žalobce. Žalobce nebyl vůbec posudkovou komisí vyšetřen, přitom jeho zdravotní stav byl při jednání posudkové komise podobný, ne-li stejný, jaký je jeho zdravotní stav v současné době, kdy mu byla diagnostikována těžká mentální retardace.
4. Žalobce závěrem zdůraznil, že je pro uspokojení jeho sociálních a společenských potřeb přeprava automobilem nutností. Cestování v dopravních prostředcích hromadné dopravy je pro něho problematické, neboť musí celodenně používat pleny, nesnese hlučné prostředí přeplněné lidmi, když jej tyto situace rozrušují a mohou vést k atakům, a v důsledku diagnostikovaného autismu i k dalším problémům, s touto chorobou souvisejícím.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí, neboť má za to, že v řízení byly učiněny veškeré úkony, a samotné napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem. Ten taxativně vyjmenovává zdravotní postižení, při nichž vzniká nárok na příspěvek, přičemž neumožňuje žádnou výjimku. Posudková komise zasedala v odborném složení a její posudek považoval žalovaný za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možno rozhodnout. Žalovaný zdůraznil, že hodnocení zdravotního stavu žalobce bylo v odvolacím řízení plně v kompetenci posudkové komise, a z jejího

posudku vyplynulo, že u žalobce nebyla shledána zdravotní postižení zakládající nárok na příspěvek. Pokud snad po vydání napadeného rozhodnutí došlo ke změně diagnózy, v jejímž důsledku by bylo možno žalobci příspěvek přiznat, pak žalobci nic nebrání v tom, aby tyto nově zjištěné skutečnosti uplatnil v rámci nově podané žádosti o příspěvek.

Replika žalobce

6. V replice reagoval žalobce na vyjádření žalovaného, nad rámec tvrzení obsažených již v žalobě, tak, že skutečnost, že se u něho jedná o těžkou mentální retardaci, uvedl ve zdravotním záznamu ze dne 24. 2. 2020 (tedy před vydáním napadeného rozhodnutí) již jeho praktický lékař MUDr. Y. M. Žalobce znovu zdůraznil, že k tomuto závěru mohla dospět i posudková komise, pokud by sama zhodnotila zdravotní stav žalobce, který byl přítomen jejímu jednání. Poukázal rovněž na to, že v případě podání nové žádosti na příspěvek by mu nemohlo být vyhověno, neboť uplynula zákonem stanovená lhůta pro jeho uplatnění.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud shledal zásadní žalobou uplatněné námitky, spočívající v nedostatečné přesvědčivosti a úplnosti posudku posudkové komise, důvodnými.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 17. 7. 2019 u správního orgánu prvního stupně žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku, a to na motorové vozidlo, které zakoupil dne 15. 9. 2018. V rámci řízení o této žádosti byl žalobcův zdravotní stav posouzen posudkovou lékařkou OSSZ. Z posudku OSSZ ze dne 19. 9. 2019 vyplývá, že se u žalobce „jedná o dlouhodobě nepříznivý stav 27 letého muže, jehož rozhodující příčinou je střední mentální retardace. Po zhodnocení doložené dokumentace byl konstatován dlouhodobě nepříznivý stav – jedná se o středně těžkou mentální retardaci s atypickým autismem s poruchou osobnosti, nesoběstačností s nutným doprovodem k lékaři apod. Aktuálně bez klinických poruch chování – dle vyšetření psychiatrického ze dne 30. 7. 2019 MUDr. T. N. Dle ošetřujícího lékaře má problémy s vyprazdňováním. Je mobilní, s nedostatečnými návyky sebeobsluhy. Jde o dlouhodobě nepříznivý stav ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ale jeho zdravotní stav vylučuje přiznání příspěvku na zvl. pomůcku na pořízení motorového vozidla“.
10. Na základě posudku OSSZ bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce zamítnuta. Odůvodnění tohoto rozhodnutí obsahuje citaci posudku OSSZ se závěrem, že se sice u žalobce jedná o zdravotní postižení, uvedené v části I. bodě 4 písm. b)

přílohy k ZoPDOSZP (pozn. soudu: ve znění účinném do 29. 2. 2020), avšak jedná se o zdravotní stav, uvedený v části II písm. a) téže přílohy. Přiznání příspěvku je tedy vyloučeno kontraindikací „*duševní poruchy, poruchy chování a poruchy intelektu se závažnou poruchou, s narušením rozpoznávacích a ovládacích schopností, stavy závislosti na návykové látce nebo návykových látkách, způsobují-li nemožnost užívání pomůcky*“, a proto bylo rozhodnuto, že žalobce nesplňuje podmínku nároku na příspěvek.

11. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž nesouhlasí s aplikací části II. přílohy k ZoPDOSZP, vymezující zdravotní stavy vylučující přiznání příspěvku, neboť žalobce sice s ohledem na své mentální postižení nemůže řídit motorové vozidlo, není ani držitelem ŘP, avšak plní podmínku § 9 odst. 6 ZoPDOSZP, neboť je schopen být převážen motorovým vozidlem a nic mu nebrání ve využívání této zvláštní pomůcky. V posudku OSSZ je definováno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, což vyplývá i z posudku soudního znalce z oboru psychiatrie z roku 2014 a nálezu genetického vyšetření z roku 2018, a že se jedná o postižení vrozené a trvalého rázu s možným zhoršováním zdravotního stavu. Žalobce tedy podmínku uvedenou v § 9 odst. 2 a 4 ZoPDOSZP a dále podmínku v části I. bodě 4. písm. b) přílohy ZoPDOSZP (pozn. soudu: ve znění účinném do 29. 2. 2020) splňuje.
12. V rámci odvolacího řízení si žalovaný vyžádal vyhotovení posudku od posudkové komise k posouzení zdravotního stavu od 17. 7. 2019, a to za osobní účasti žalobce a jeho opatrovníka. Při jednání posudkové komise dne 8. 6. 2020 byl vypracován posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že se posudková komise neztotožnila se závěrem posudku OSSZ, nicméně konstatovala, že to na výsledku posouzení nic nemění. Při posudkovém zhodnocení vycházela zejména ze znaleckého posudku MUDr. R. Š. ze dne 1. 12. 2014 předloženého opatrovníkem žalobce, který shledal u žalobce středně těžkou retardaci s nasedajícími poruchami chování na terénu simplexní a infantilní osobnosti, což je stav terapeuticky neovlivnitelný a hodnotitelný jako porucha trvalého rázu se závěrem, že se u žalobce nejednalo z funkčního hlediska o těžké mentální postižení, netrpěl jiným závažným somatickým ani pohybovým funkčním postižením. Proti tomuto posudku vznesl žalobce námítky, neboť trval na své osobní účasti při jednání posudkové komise. Žalovaný na základě těchto námitek vyžádal od posudkové komise doplňující posudek. Dne 12. 10. 2020 se konalo jednání posudkové komise, složené z předsedkyně komise MUDr. H. H., tajemnice M. V. a primářky MUDr. Z. S. z oboru psychiatrie, konaném dne 12. 10. 2020 za účasti žalobce a jeho opatrovníka.
13. V doplněném posudku posudková komise učinila závěr, podle něhož nebyl žalobce v rozhodné době osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 ZoPDOSZP těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Tento stav byl i v době od 17. 7. 2019. Na základě tohoto posudku posudkové komise bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.
14. Vzhledem k tomu, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí dne 2. 11. 2020, bylo třeba na daný případ aplikovat příslušná ustanovení ZoPDOSZP, účinná od 1. 3. 2020, když přechodná ustanovení zákona č. 228/2019 Sb., o změně ZoPDOSZP, stanoví, že předpisy účinnými přede dnem nabytí tohoto zákona se řídí v řízení zahájeném na základě žádosti o příspěvek pouze stanovení výše tohoto příspěvku.

15. Podle § 9 odst. 2 ZoPDOSZP nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.
16. Podle § 9 odst. 4 ZoPDOSZP zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.
17. Podle části I. bodu 5. písm. b) přílohy ZoPDOSZP se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému, považují těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.
18. Pro správní řízení ve věci přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku platí, že rozhodující důkaz představuje odborný posudek o zdravotním postižení, které odůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla. Povahou takového posudku, jakož i na něj kladenými požadavky, se již opakovaně ve své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud, který dovodil, že se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezbavuje je to povinnosti hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009 - 60, či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009 - 104).
19. Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je tedy věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání takové dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
20. V nyní projednávané věci tak byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek posudkové komise ze dne 12. 10. 2020, podle jehož závěru u stěžovatele nešlo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i), l) a m) bodu 1 části I. přílohy k ZoPDOSZP ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 5 části I. téže přílohy. Při vypracování posudku vycházela posudková komise z posudkového spisu správního orgánu prvního stupně, spisu žalovaného, lékařských nálezů zaslaných žalobcem nebo předložených při jednání posudkové komise, tzn. MUDr. T. N. z oboru psychiatrie ze dne 27. 3. 2020, a ze dne 29. 7. 2020, MUDr. Y. M. z oboru všeobecné lékařství ze dne 3. 8. 2020, **vlastního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise dne 12. 10. 2020**, spisové dokumentace posudkové komise, č. j. 2019/1028-UL, a vyjádření matky žalobce k řízení ve věci příspěvku na péči.
21. Po posouzení těchto podkladů nenalezla posudková komise u žalobce takové zdravotní postižení, které by splňovalo kritéria pro poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla, a po takto provedeném přezkumu potvrdila posudek OSSZ ze dne 19. 9. 2019,

v jehož důsledku nebyla žalobci tato dávka přiznána, byť na základě zcela odlišných závěrů, než k nimž dospěla posudková lékařka v posudku OSSZ. Na základě uvedených podkladů učinila posudková komise diagnostický souhrn, že žalobce trpí středně těžkou mentální retardací, s autistickými rysy v projevu chování, poruchovým chováním v rámci simplexně strukturované osobnosti. Podle posudkového závěru posudkové komise nejde u žalobce o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 ZoPDOSZP těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Uvedený posudkový závěr odůvodnila posudková komise následujícím způsobem: „MUDr. N. v psych. vyš. výše citovaných popisuje stav beze změn, jedná se o středně těžkou mentální retardaci“, a dále „PK MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru“. Je třeba připomenout, že původní doplňovaný posudek posudkové komise byl opřen především o závěry znaleckého posudku MUDr. R. Š. ze dne 1. 12. 2014 z oboru psychiatrie, vypracovaného v roce 2014, v němž znalec došel k závěru, že se u žalobce jedná o středně těžkou mentální retardaci, přičemž však ani v tomto původním posudku posudková komise nehodnotila žalobce z hlediska jeho aktuálního psychiatrického stavu.

22. Posudek posudkové komise uvedeného obsahu považuje soud za neúplný a nepřesvědčivý podklad pro následně učiněné rozhodnutí žalovaného. V daném případě je nesporné, že žalobce netrpí těžkou vadou nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i), l) a m) bodu 1 části I. přílohy k ZoPDOSZP. Tyto závěry nebylo třeba v posudku zmiňovat a hodnotit tak, zda takové postižení odůvodňuje přiznání příspěvku žalobci dle písm. a) bodu 5 části I. přílohy ZoPDOSZP. Posudková komise však měla důkladně a přesvědčivě zhodnotit, zda aktuální zdravotní postižení žalobce odpovídá těžké nebo hluboké mentální retardaci, či zda jde u něho o stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Přestože v posudku OSSZ je učiněn jednoznačný závěr, že se u žalobce o takový zdravotní stav jedná, posudková komise ve svém posudku nikterak nevysvětlila, z jakého důvodu, je tento závěr nesprávný a z jakého důvodu se tedy od těchto závěrů odchyluje. Je třeba přisvědčit žalobní námitce žalobce, že z posudku vyplývá, že posudková komise sice hodnotila, zda žalobce trpí těžkou nebo hlubokou mentální retardací, ale poté, co z lékařských zpráv dospěla k závěru, že žalobce netrpí tímto onemocněním v jeho těžké či hluboké fázi, ale, že se u něho jedná „pouze“ o dané onemocnění ve středním stádiu, dále již zcela rezignovala na posouzení a učinění závěru, zda zdravotní stav žalobce neodpovídá stavům na rozhraní obou fází (střední a těžké) když právě i tyto stavy zákon pro poskytnutí příspěvku podřazuje. Další významné pochybení v posudku posudkové komise pak shledal soud ve skutečnosti, že byť byl, alespoň dle údajů v posudku uvedených, žalobce odbornou členkou komise vyšetřen, v posudku zcela absentuje, jaké závěry při tomto vlastním vyšetření posudková komise učinila. Není tedy zřejmé, zda hodnotila aktuální zdravotní stav žalobce na základě vlastního vyšetření, či zda se pro svůj posudkový závěr skutečně spokojila s dřívějšími lékařskými zprávami žalobce a znaleckým posudkem z roku 2014. Za této situace tedy nelze považovat posudek posudkové komise za úplný a přesvědčivý podklad pro rozhodnutí, kterým byl zjištěn rozhodný skutkový stav v dostatečném rozsahu.
23. Jestliže žalovaný při vydání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel z tohoto neúplného a nepřesvědčivého posouzení zdravotního stavu žalobce ve vztahu ke skutečnostem rozhodným pro posouzení jeho nároku na příspěvek, pak je nutno tuto skutečnost považovat za vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci samé.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Bylo přitom na žalovaném, aby posoudil úplnost a přesvědčivost daného posudku a případně si vyžádal jeho doplnění. To však žalovaný neučinil a na základě posudku, který z výše uvedených důvodů soud shledal jako neurčitý a nepřesvědčivý, rozhodl ve věci. Tímto postupem žalovaný zatížil žalobou napadené rozhodnutí vadou řízení, neboť žalobou napadené rozhodnutí nemůže mít oporu v takto nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a předmětná věc vyžaduje zásadní doplnění správního spisu o řádně odůvodněný posudek zdravotního stavu žalobce.

24. Soud proto dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je tedy zatíženo vadou řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Proto mu nezbylo, než napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit a věc vrátit dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn skutečností, že žalobce měl ve věci plný úspěch, a má svou oporu v ust. § 60 odst. 1 větě první s. ř. s. Podle tohoto ustanovení by měl žalobce právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Pakliže žalobce, dle obsahu spisu, žádné účelné náklady v tomto řízení nevynaložil, bylo rozhodnuto tak, jak uvedeno ve výrokové znělce II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 7. března 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

